

Sveti Francisek Asiski

Frančišek in Leon sta šla potem molče po oljčnem gaju, zmračilo se je in vse sivo je bilo na poti. Iz sivine sta se izmotala še dva druga brata in se pridružila Frančišku in Leonu. Molčali so, pa je nenadoma izpregovoril Frančišek:

»Skoraj ga ni na vsem svetu meniha, ki bi bil popolnoma pokoren svojemu predstojniku.«

Bratje so se zelo začudili in Leon je vprašal:

»Pa nam razloži, oče, kaj je popolna pokorščina?«

Frančišek je odvrnil:

»Vzemite mrtveca in ga postavite kamorkoli. Ne bo se upiral. Ko bo v kakem kotu, ne bo godrnjal, če ga boste postavili drugam, ne bo ugovarjal. Če ga posadite na stol, bo zrl predse in ne bo dvignil oči. Ogrnite ga s škrlatom – tem bolj bo blede njegovo obličje.«

Bratje so razumeli in se v srcu zaobljubili, da hočejo postati tako pokorni. Prišli so do Porcijunkule, pristopili so še drugi in Frančišek jim je govoril dalje:

»In prav pristrčno ljubite in častite presveto Telo našega Gospoda, saj je v sveti hostiji Bog in je le v njej. Ne imejte nobene svoje volje, to je trmoglavost, ki je pehnila svet v greh. Pa ne želite si, da bi vladali nad drugimi! Bolje je, če umivate bratom noge, kakor pa če jim zapovedujete. Zakaj, nihče nima ničesar, da bi se ponašal. Veliki bodimo le v križu Gospodovem. In le za njim hodimo in bodimo služabniki božji. Če menite, da je kdo velik

in zelo učen, je to ničvredno. Samo tista učenost je kaj prida, ki nas privede do dobrih del. Ne zavidajte nikogar, posebno ne, če ima kdo več darov božjih. Ljubite se – pa tako, da tudi zares ljubite svoje sovražnike in vam je hudo, ko vidite, kako si oškoduje sovražnik svojo dušo z grehom. A enega sovražnika imamo, ki ga vendarle ne smemo ljubiti – in to je naše telo. Venomer se moramo bojevati z njim. Če ga premagamo, premagamo tudi vse druge. Ne povračajte hudega s hudim – tako škodujete le sami sebi, ker rodi greh drugih tudi grehe v vas. Gospodov duh mora priti v vas, in čim več storite dobrega, tem bolj mislite, kako ne storite ničesar in ste vedno večji grešniki. Za vse to je treba potrpljenja. A če ste potrpežljivi, boste spoznali šele tedaj, ko bo kaj takega prišlo, da bi morali postati nepotrpežljivi. Potrpeti morate pa v vsem in zmeraj in biti tako ubogi v duhu, da ponudite tudi levo lice, če vas kdo udari na desno. Tako čisti bodite v srcu, da boste imeli vedno Boga pred seboj in se ne boste menili za zemljo in svet. Ponižni hlapec Gospodov je tisti, ki ne zahteva od svojega bližnjega več kakor od sebe. Zato bodite usmiljeni s svojim bližnjim – in bodo tudi drugi sočustvovali z vami. A če vas kdo hvali in časti, ne mislite, da ste zato kaj več, kakor pa če vas ozmerja ali zaničuje. Človek je le toliko vreden, kolikor ga ceni Bog – in nič več.«

»O povej, oče,« ga je prekinil brat, ki je čepel pri njegovih nogah in mu zvesto gledal v oči, »vse

tole je tudi za druge ljudi – a povej, kaj bo šele z nami, ki nas je še prav posebno poklical Gospod?«

»Imamo dobre in slabe redovnike,« je odvrnil Frančišek in pogledal krog sebe, »in blagor tistemu, ki ima edino to veselje, da dela za Boga in govori o Bogu in navaja ljudi do Njega in je ves srečen in blažen, da sme služiti Stvarniku. Gorje pa onemu, ki preleva prazne stvari in uživa, če se ljudje smejejo njegovim publicam, in mu je vseeno, če zadosti kaj za milost, ki mu jo je Bog podelil, ali ne, in nič ne stori za čast božjo. In če je tak, blagor mu, če se ne zagovarja in ne išče izgovorov, kadar ga posvari predstojnik, ampak ponižno sprejme vsak opomin in sleherno kazen, pa čeprav ne bi bil ničesar zagrešil. Ponižni pa moramo biti prav tako vpričo svojih sobratov kakor vpričo predstojnikov in se moramo resnično ljubiti, to se pravi: da ljubiš brata prav tako tedaj, če je bolan in nimaš koristi od njega, kakor tedaj, če je zdrav in ti more koristiti in te razveseljevati. Blagor mu, ki ljubi brata prav tako takrat, ko je daleč od njega, kakor tedaj, če sta skupaj in ne govori zoper njega za hrbtom prav nič takega, česar mu ne bi smel povedati tudi v obraz. – Pa še to, ljubi moji, spoštujte duhovnike – blagor nam, če jih spoštujemo, in gorje nam, če jih zaničujemo! Čeprav vidite, da duhovniki grešijo in živijo v grehih, vendar jih ne zaničujte, saj sta v njihovi oblasti Telo in Kri Jezusa Kristusa. Čednostni bodite v vsem, a se ne bahajte s svojimi čednostmi. Bog nas vidi – vidi v naša srca. Le zanj moramo delati in živeti in si tako nabirati zakladov za nebesa.«

Vsi so se zazrli v tla in nekateri so si pokrili obraz z rokami. Tedaj je dejal Frančišek:

»Pa taki tudi ne smete biti, da bi hodili okrog vsi potrti in čmerikavi, temveč bodite veseli, dobre volje in ljubeznivi.«

4. Frančišek moli...

Odšli so v cerkvico Marije z angeli, da bi molili večerno molitev. In tako so bili vsi v Frančiškovih besedah, da so si zaželeli še

in še njegovih misli in njegovega milega glasu, in je pristopil Leon v imenu vseh in je zaprosil:

»Moli ti za nas, oče, o moli ti!«

Frančišek je sklonil glavo še niže. Spomnil se je sestre Klare in čudeža s križci, spomnil vseh bratov in oblakov iz poslednjih dni, spomnil teh svojih najzvestejših, ki so bili krog njega, dvignil je glavo, se zagledal v podobo Križanega in pričel:

»Vsemogočni Bog, ki si velik in vzvišen, sveti Oče, Ti pravični Gospod, kralj nebes in zemlje, zaradi Tebe samega se Ti zahvalimo, ker si ustvaril po Svoji lastni volji in po Svojem edinem Sinu in Svetem Duhu vse duhovne in telesne stvari. Zahvalimo se Ti, ker si nas ustvaril po Svoji podobi in ker si nas spravil v nebesa, ki smo jih izgubili s svojimi grehi. Tudi se Ti zahvalimo, ker si ustvaril Sina in si dopustil v Svoji ljubezni, da ga je kot pravega Boga in pravega človeka rodila češčena in presrečna Marija, večna Devica – in ker si storil tako, da nas je, uboge jetnike, odrešil s križem, s krvjo in s svojo smrtjo. Hvala Ti, ker bo spet prišel Tvoj Sin v sijajnem veličastvu in bo poslal v večni ogenj vse zavržene, ki se niso spokorili in Te ne poznali. A vsem onim, ki so Te poznali, Te molili in se kesali, bo dejal: 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, zasedite kraljestvo, ki vas čaka od začetka sveta!'

se nadaljuje

Pogled na mesto Assisi in rodovitno dolino.

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

ZLATOMAŠNIK P. VALERIJAN JENKO je bil posvečen v duhovnika v Ameriki v Chicagu. Dne 29. maja 2002 je odpotoval v deželo svojih prvih let duhovniškega delovanja. Ponovitev zlate maše je imel 2. junija v Lemontu pri Mariji Pomagaj (zunaj pri lurški votlini), 9. junija pa v Johnstownu, kjer je tri leta pred odhodom v Avstralijo deloval. Kmalu po nedelji je odpotoval v Slovenijo in je **16. junija ponovil zlato mašo pri sv. Frančišku v Šiški** v Ljubljani, obdan s sorodniki in znanci v domači župniji. Med znanci jih bilo precej ljudi iz Avstralije, ker so bili doma na dopustu. Sledili so dnevi dopusta in duhovnih vaj v Nazarjah. Zadnji dan julija bo že doma, med rojaki pri sv. Rafaelu v Sydneyu.

Tudi po naših podružnicah, ki so raztresene po Avstraliji, bo maševal - še vedno v luči zlatega jubileja. Nekaj dni po vrnitvi, bo v soboto, 3. AVGUSTA, odpotoval na **Zlato obalo** in bo še isti večer maševal v cerkvi Srca Jezusovega v SURFERS PARADISE. Prenočil bo v Nerangu pri prijateljski družini Vah in se z Jožetom in Albino odpeljal v NEDELJO dopoldne v CORNUBIO na 'hribček', kjer bo v društveni dvorani Planinka ob 10.30 zapel zlato mašo za Slovence v okolici Brisbana in na Sončni obali. Ob zadnjem obisku, v aprilu, je bilo dogovorjeno, da se bodo vsi iz omenjenih krajev zbrali v dvorani Planinka. Vabljeni!

Par tednov pozneje, 18. AVGUSTA, bo slavljenec maševal v Verskem in kulturnem središču Svete Družine v ADELAIDI pri patru Janezu Tretjaku.

Temu slavu bodo sledila še druga. Tako

se bo, kakor upamo, v soboto, 9. AVGUSTA, odzval vabilu vodstva na TRIGLAVU v St. John's Parku - Panther, kjer bodo zavrteli dokumentarni film o njegovem življenju in se z njim pogovorili. Kdaj in kje še drugod, bomo zvedeli.

V času patrove odsotnosti (29. maj - 31. julij) smo v verskem središču marsikaj doživeli. Bilo je nekaj krstov in tudi par pogrebov; bili so obiski bolnikov in srečanja z onemoglimi.

KRSTI so bili pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, v Figtree in v Garranu pri Canberri.

Pri sv. Rafaelu je bil 9. junija 2002 krščen **KADE ROMAN TOMŠIČ**, roj. 10.6.2001, sin Romana in Paule roj. Millar. Botra sta bila Darren Millar in Deborah Sims. Družina biva na 8 Buru Place, KINGS PARK, SYDNEY.

Isto popoldne, 9.6.02, je bila v Figtree krščena **TYSHEA ANAI DRAB**, roj. 20.1.02 kot četrti otrok v družini. Krščenka je hčerka Sama in Dane roj. Stalman. Botra sta bila George in Janetta Ristich. Družina biva na 10 Victoria Lane, WOONA, WOLLONGONG. Teden dni pozneje, 16. junija, pa je bil pri sv. apostolih Petru in Pavlu v Garranu krščen **SEBIAN URBAS**, roj. 21.4.02. Je četrti otrok očeta Johna Ivana Evgena in Helene roj. Udovič. Botra sta bila Susan in Stan Sečko. Družina biva na 45 Basedow Str., TORRENS.

Staršem, botrom, sestram in bratom novokrščencev iskrene čestitke in voščila!

TUDI SESTRA SMRT nas je v tem času

obiskala. Ustavila se je pri Bolkovi družini v Yagooni, dne 20.6. 02. Tam je doma zaspala, na 82 Wycombe Str. - Yagoona NSW, komaj dva meseca stara MIKAYLA MARIA O'REILLY, roj. 16.4.02. Je hčerka Johna in Anice-Ane Marije roj. Bolko. Vzrok smrti: SIDS (Sudden Infant Death Syndrom). Staršem: Anici in Johnu, bratcu Patricku, starim staršem Bolko in O'Reilly ter sorodnikom izrekava s p. Valerijanom iskreno sožalje in zagotavlja družini molitveno pomoč.

Takoj po maši (še pred pogrebom male Mikayle Marije) je zazvonil telefon s sporočilom, da je na svojem domu na 33 Rickard Str., FIVE DOCK, NSW, umrl 82 letni LUDVIK KOVAČIČ. Mož je bil rojen 28.3.1920 v Smrjah pri Premu. Kot mlad fant je šel v svet in se leta 1949 zaposlil na SNOWY MT. v znani veliki gradnji; potem pa je delal v pristanišču kot Waterside Worker. Več let je bolehal, bil ponovno v bolnici, kjer je imel priliko za srečanja s Kristusom v sv. obhajilu. Kazalo je že, da se je dobro opomogel, pa ga je sestra smrt 'presenetila' v noči od 24. na 25. junij 2002. V Melbournu se je leta 1955 poročil z

**Zbogom Merrylands!
Zlatomašnik odhaja na pot.**

Ivanko roj. Pibrovec. Rodila sta se jima dva sinova: pred 45 leti John, ki živi z ženo Ruth in dvema otrokoma v Canberri in pred 43 leti Ludvik, ki je poročen z Nadeen in imata tudi dva otroka; družina pa živi v Sydneyu. Pokojni nima v Avstraliji bližnjih sorodnikov, ker so sestre in bratje že vsi umrli. Pogreb pokojnega Ludvika je bil v soboto, 29. junija 02 dopoldne po sv. maši, ki je bila ob 9.00 zjutraj. Pospremili smo ga k njegovi ženi Ivanki na pokopališče v Rookwoodu. Vsem, ki žalujete za pokojnim, s p. Valerijanom izrekava iskreno sožalje.

V četrtek, 1. julija, je v bolnišnici Princ Alfred Hospital za posledicami padca (zlom vratu) umrl LOVRENC BEDEK iz Wollongonga. Pokojni je bil doma v Boreci na Goričkem. V Avstralijo je prišel leta 1957. Delal je v Port Kembla in v Newcastleu. Žena Valerija, roj. Klač, mu je umrla že pred desetimi leti. Imela sta sedem otrok in z njimi 13 vnukov in 6 pravnukov. Pogrebna maša je bila v Figtree v cerkvi Vseh svetnikov v petek, 19. julija 2002, dopoldne ob 10.00. Sledil je pogreb na pokopališču v Dapto. Vsem sinovom in hčerkam z družinami, drugim sorodnikom in prijateljem, iskreno sožalje!

Mir in dobro želi p. Filip

Sveti oče Janez Pavel II.
pobesluje
Apostolski Blagoslov
p. Valerijanu Jenku, o. f. m.
ki 18. Maja 2002 slavi Zlatomašni Jubiilej
30 letno službo v službi Cerkvi
in Slovenski skupnosti v Avstraliji
K. 11. Maja 2002
+ Denis Kozelj
Klančnikova 11, 2002

IZPOD TRIGLAVA

NAŠE VASI SO LAHKO ŠE LEPŠE Študijski krožek Uredimo in polepšajmo naš kraj, KNEŽAK

**»Pridi k nam in pojdi z nami
radoživo v ta naš svet,
spremeniš ga le, če z nami
boš pomagal ga ogret!«**

KRAJEVNA SKUPNOST KNEŽAK, kjer v treh vaseh - na Baču, v Koritnicah in Knežaku - živi kakšnih 1200 duš, je ena največjih v ilirskobistriški občini, hkrati pa tudi ena najbolj dejavnih, če pogledamo njihovo razvejeno društveno življenje in prebujeno skrb za urejeno okolje. Seveda se mora prebuditi najprej človek, posameznik, šele ta potem poveže različna stremljenja po lepšem, boljšem in bolj ustvarjalnem življenju v skupno akcijo. V Knežaku je bila duša prebujenja Marjana Urbančič, ki je postala mentorica študijskega krožka Uredimo in polepšajmo naš kraj. Delati so začeli že leta 1995 in se najprej lotili čiščenja Sela, znanega tektonskega okna, ki ga kot oazo za ogrožene vrste rastlin in živali občinski odlok obravnava kot posebej varovano območje, a so ga krajanji v preteklosti spremenili v smetišče odpadkov. Tudi zavest, da pod neokusno naloženo navlako teče pitna voda, je postajala čedalje bolj očitajoča.

Naloga je bila torej tu, pa ne tako lahka, kot se je sprva zdela. »Na začetku so se nam smejali,« se spominjajo člani krožka. »Z veliko mero dvoma smo se nekega jutra zbrali, delo temeljito opravili in se o marsičem pomenili.« Postopoma so očistili celotno področje, uredili poljske poti in del struge Potoka. Čiščenja se je udeležilo več kot 50

krajanov, pomeni, da so se v delo krožka prostovoljno vključili tudi nečlani. Zgledi torej vlečejo in danes v Knežaku ni več divjih odlagališč smeti. Selo naj bi bilo v prihodnje učna pot in izletniška točka! In ne le to. Navdušenje nad urejenostjo Sela je rodilo nove načrte. V letu 1996 je bila na vrsti Lokev. Značilni kraški kal z obzidanim požiralnikom, v katerega se je iz vasi stekala meteorna voda. Starejši domačini so pripovedovali, kako so tu nekdaj napajali živino, pozimi pa so se na zaledeneli površini drsali otroci. In krajanji so se odločili, da Lokev ohranijo kot spomenik nekdanjega vaškega življenja. Kalu so torej vrnili prvotno podobo napajališča. Ob njem spet poganja tipično rastje, voda je našla stare poti in vsak večer jih žabe, ki so se spet naselile, uspavajo s svojim regljanjem.

Tu bi se lahko dejavnost krožka ustavila, če se ne bi v Knežaku ogreli za zahtevnejše učenje. Tako so ustanovili ekološki krožek za učence višjih razredov OŠ Knežak in uredili še eno divje odlagališče, Petekini oziroma italijanski protitankovski jarek. K sodelovanju so uspeli pritegniti člane Gasilskega društva Knežak in okrog 50 vaščanov. Na vrsto je prišla tudi okolica pokopališča (1998), nagrobnega spomenika znamenitega rojaka Miroslava Vilharja ter dvorišče osnovne šole. Zdaj so lepo urejene že skoraj vse javne površine v Knežaku in okolici. Ob cesti proti Koritnicam so uredili zbirališče kosovnih odpadkov, posadili so cvetje in uredili zemljišče

ob cesti, ki se obnovljena in prijazna vije skozi vas.

Z a v z e t o s t »kročkarjev« se ni razširila le med šolsko mladino in gasilci, našli so se je tudi v krajevni skupnosti, kmetijski zadrugi, na ilirskobistriški občini, v občini Pivka...

Navsezadnje so bili člani študijskega krožka tudi med ustanovitelji društva PIŠKOTEK (gre za Prijatelje Informiranja, Športa, Kulture, Okolja, Turizma, Ekologije

Knežak). So gibalno društva, ki ima pogumne in podjetne načrte, saj postaja središče družabnega in kulturnega življenja v Knežaku. Delovati sta začela kar dva pevski zbora – otroški in odrasli, potrebo po učenju in napredovanju pa je začutil ves kraj. S kulturno prireditvijo leta v tednu vseživljenjskega učenja so uspeli povezati tri

Knežak in okoliške vasi imajo precej svojih nekdanjih vaščanov v Avstraliji.

občine: Pivko, Postojno, Ilirsko Bistrico in njihove župane. Majhna žaba daleč skoči, pravi pregovor in v Knežaku se je njegova resničnost tudi potrdila. Po pomenu dela, ki so ga opravili in premikov v življenju ljudi nikakor niso več neznanca majhna krajevna skupnost na slovenskem obrobju, zato je prav, da so izbrani mnogim za zgled.

ALI ŽE VESTE?

- da izven meja matične domovine živi več kot 500.000 Slovencev;
- da v Sloveniji deluje kar 18 ustanov, ki se ukvarjajo s problematiko Slovencev po svetu;
- da smo Slovenci organizirani v različnih društvih, katoliških misijah in drugih organizacijah v 23 državah na vseh kontinentih, razen Azije in Afrike;
- da deluje med Slovenci izven meja matične države ok. 250 slovenskih duhovnikov in redovnikov (nekateri tudi za druga področja);
- da je največja slovenska župnija na svetu v Torontu v Kanadi;
- da so Slovenci povsod zelo cenjeni in spoštovani v okolici, kjer živijo;
- da številni naši rojaki zavzemajo pomembne položaje v državah, kjer živijo;
- da so naši rojaki veliko pripomogli za mednarodno priznanje Slovenije pred 10 leti;
- da v Argentini še 4. generacija lepo govori slovensko in bi se nekateri radi priselili v Slovenijo;
- da država Slovenija potrebuje vsako leto vsaj 3.000 novih aktivnih prebivalcev za normalno delovanje v naslednjih dvajsetih letih?

škof msgr. Alojz Uran

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NOVICE IZ NEWCASTLA

V četrtek, 18. aprila 2002, je v Waratah umrla IDA IVANČIČ, rojena v Kobaridu. Z možem Vinkom sta si ustvarila dom in družino v predmestju Newcastlea. Vinko je umrl že pred nekaj leti. Idino truplo je bilo upepeljeno v krematoriju Beresfield.

V sredo, 15. maja 2002, je po kratki bolezni v Wyong bolnišnici umrl EDMUND STEPIEN. Po rodu je bil Poljak, rojen v Lodzu 18. 9. 1924. Po vojni je živel deset let v Londonu, kjer se je spoznal in poročil z mariborčanko Martho roj. Obreht. Po prihodu v Avstralijo si je družina ustvarila dom v Cardiffu, kjer je Edmund kot izkušen in visoko cenjen mizar zgradil družini prvo hišo. Pozneje se je družina preselila izven mesta v Eraring. Precej let je bil zaposlen v prehrambeni industriji Sanitarium Health Foods. Ves čas se je zelo rad družil s Slovenci in prihajal na društvena srečanja. Pokopan je na Avondale Seventh Day Adventist pokopališču v Cooranbong. Edmund zapušča ženo Martho, sina Edija in Petra z ženo Moniko. Iskreno sožalje družinam, pokojnima pa naj bo lahka avstralska gruda.

Imamo pa tudi lepše novice iz Newcastlea.

Z VESELJEM SMO SE PRIDRUŽILI PRAZNOVANJU ZLATE MAŠE patra Valerijana v Merylandsu. Blizu trideset nas je prišlo iz naše skupnosti. Bil je res čudovit in nepozaben dan ne samo za patra, pač pa za vse, ki smo bili priče te svečanosti. Patru iskreno čestitamo in mu želimo veliko Božje

milosti z željo, da ostane med nami zdrav in še mnogo let. In še to: Strinjamo se, da »pater ni samo vaš, ampak tudi naš«.

Na dan kraljičinega rojstnega dne je prejel **Order of Australija Medal – OAM** dolgoletni predsednik Slovenskega društva Tivoli, Newcastle, g. IVAN KLOPČIČ, za delo med Slovenci in predvsem za pomoč ostarelim rojakom. Gospod Klopčič je, odkar je prišel v Avstralijo, zelo aktiven, saj je vrsto let sodeloval pri različnih državnih organizacijah, ki se ukvarjajo s problemi emigrantov. Bil je pobudnik in gonilna sila, da društva dobivajo skromno državno pomoč, ki med drugim omogoča program pomoči in obiskovanja bolnih in osamljenih rojakov. Je eden od ustanovnih članov društva Tivoli, katero obstaja že od leta 1958.

Iskreno čestitamo! Čestitamo tudi dobitnikoma gospodu FRANCU VODUŠKU in LENTIJU LENKU.

Lep pozdrav rojakom širom Avstralije.

Maria Grosman

Morda kdo ve, kje živi VANDA ZADNIKAR, rojena 11.5.1936, poročena z Johnyem KOLOMPAR? V Avstralijo je prišla leta 1954 (v Melbourne). Ima sestro Tilko in brata. Išče jo Maria Roncelli, 71 Kiah Ave, COOMA NSW 2630; tel. 02 64522214.

GLAS IZ PERTHA

VELIKONOČNI ČAS Je tudi nas v Perthu obogatel s službo božjo v lepem materinem jeziku. Srčna hvala patru Filipu za obisk in lepo maševanje! Boglonaj! Ostaja upanje in želja, da nas tudi v bodoče nekdo naših duhovnikov obiše. Morda pater Valerijan, ki je nekoč bil podbudnik naše slovenske cerkvene skupnosti in obiskov duhovnikov in škofov. Ob tej priliki mu iskreno čestitamo za njegov zlati jubilej. Naj ga dragi Bog poživi še na mnoga, mnoga zdrava leta!

Vsem našim duhovnikom in rojakom lep slovenski pozdrav.

Zlatka Agrež

ZLATOMAŠNIK P. VALERIJAN

Zlatomašnik pater Valerijan, čestitam Vam!
Že dolgo let Vas dobro poznam.
Boljšega božjega služabnika se redko dobi,
kot p. Valerijan, ki v Sydneyu živi.

K patru Valerijanu vedno odprta pot,
za vse, naj bo revež al' gospod.
Z milim pogledom otrokom korajže da,
v očeh mladine – razume vse boli srca.
Pater ve, kako hudo je v neslogi živeti,
ve, tudi ostareli morajo malo veselja imeti.

Živel ZLATOMAŠNIK po celem svetu naj doni!
Pravičen božji služabnik v Sydneyu živi.

Košarico cvetja sem z 3ZZZ prejela v darilo,
te rožice naj še ZLATOMAŠNIKA razveselijo.
V cerkev sv. Cirila in Metoda sem rožice dala,
sem, kjer se je danes slovenska skupnost zbrala.

Pater Valerijan srečen od veselja žari,
ker okoli sebe vidi mnogo veselih ljudi.
Živel ZLATOMAŠNIK, božji pastir
vsi taki, na svetu bi bil mir.

Marcela Bole

POZDRAVLJEN, GOSPOD PATER VALERIJAN JENKO

SLOVENSKA SKUPNOST PERTH, Zahodna Avstralija, Vam čestita ob ZLATEM JUBILEJU delovanja v službi Bogu in rojakom v naši novi domovini in po svetu. Vaše besede v tisku in v mnogih različnih programih segajo med Slovence po svetu in domov. Lepo se Vas spominjamo, ko ste nas skozi leta redno obiskoval v Perthu, le sedaj, ko imate tako vestnega so-pastirja v gospodu Filipu, ste njemu prepustili daljša potovanja in Vas pogrešamo. Le kdor doseže leta in skrb, ki jo izkazuje za slovensko skupnost v Avstraliji razume, da človek ne more biti povsod, kjer bi želel. Mi na zahodu bomo sledili praznovanju Vašega velikega jubileja in Vam želimo mnogo sreče in zdravja še za mnogo let.

Vaši vdani rojaki Vas pozdravljamo iz Zahodne Avstralije.

Max Namestnik

Zvesti sodelavec verskega in kulturnega središča v Melbournu in cerkveni pevec VIKTOR FERFOLJA je v nedeljo, 16. junija 2002, praznoval svoj 70. rojstni dan. Veselju in čestitkam družine, prijateljev in pevcev se pridružujemo tudi iz uredništva Misli. Viktor v objemu žene Angele in hčerk Silvie (desno) in Veronike (levo).